

„ROBOTCHYJ NAROD“ (THE WORKING PEOPLE)

The official organ of the Ukrainian Social Democratic Party, Affiliated with the S. D. Party of Canada. THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ“ одинокі соціал. дем. часопис для цілої Америки; она одна дає те знання яке повинні мати кожний працююча класово-свідомі людина.

„Робочий Народ“ коштує на рік лиш два долари а адреса до него є:

„ROBOTCHYJ NAROD“ Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg Man.

На безробітних нема грошей.

26-го мая відбулась нарада майорів міст Канади в премоєр-міністром Борденом в Отаві в справі безробіття. Майори зажадали, щоб уряд в тій хвилі прийшов на поміч голодуючим, розпочавши державні роботи, як будовою великих національних шляхів і вложенням грошей на оброблене фармів, які мають бути роздані потім рільникам по 40 акрів на легкі сплати.

Та пан премоєр не звернув великої уваги на зажданя представителів міст, заявивши, що з сеголітнього бюджету в \$300 000 000 нічого потягти на сю справу не годен, а Англія позичає тільки на потреби війни.

Також по розмові з майорами, п. Борден мав нараду і з представителями провінцій в тій же самій справі безробіття.

Тепер майори сушать собі голови, як перетримати нарід хоч до жнив.

І по такій відповіді п. Бордена, маємо запитати: пощо ж ті майори їздили до Отави, стільки часу і гроша отратили по дурному?

Борденова в голові війна, а не доля мільонів канадійських горожан! Представник капіталу, він собі інакше не уявляє, як щільні світ має офірувати своє жите молохови війни, щоб горстка канадійських контракторів збивала мільони на воєнних доставках.

Борден каже, що Англія тільки може позичати гроші на воєнні цілі. То хай на цілі рятвання голодуючих канадійських горожан пошукає позички в Стейтах!

Стейтські капіталісти позичуть на що будь! Просто той слуга капіталу владженій славою влади хоче у нас в демократичній Канаді відгравати російського сатрапа, дивлючись крізь пальці на голодуюче мільонів горожан! Не забувай, братику, на вибори! Хоч і голодні, але ми будемо мати рівні права до голосованя і оберем на місце Бордена і його камарильї таких послів, що найдуть грошей і на безробітних!

У лібералів таж сама ласка.

27-го мая комісія безробітних вложена з т. т. Володїва, Коліоника, Джоли, Зальцмана, Порла і Гродзїка, які репрезентували собою Винніпег і три передмістя, мала нараду в ліберальним премоєр-міністром Мавїтоби п. Норісом. Комісія зажадала від уряду в тій же хвилі розпочати акцію до врятованя голодуючих через відтворене державних робіт, фармів і т. д.

Як з поради майорів з п. Борденом, так і нашої комісії з п. Норісом бачимо, що буржуазний уряд Канади не хоче поступитись перед жадемом народу.

Се все нагадає нашим премоєрам, що вони канадійські премоєри, а не царські сатрапи!

Осип Назарук.

Суспільні класи.

Продовжене.

Боротьба клас.

„А не ліпше би то було, погодити ся і не ворогувати? Таже ми всі діти одної матері, землі?“ свяже неюден мудрагель. — Далеко те своєцтво, коли його пізнати лише по тім, що нас ті самі хробі з'їдають.

Та самі і тут. Межа ситими а голодними, межа богатыми а бідними не може бути згоди і не буде її, поки на світлі будуть такі різняці межи людьми, поки не зникнуть класи.

Але до чого то балакати про згду межи такими противниками, як робучий нарід — і мухори та галапаси, коли навіть серед пануючих клас, серед тих мухоморів та галапасів, нема згоди: ті пани, що мають много землі (власителі великої земельної посылости, ділчи) верз жеруть ся з тими, що живуть з повадних грошей (з „капіталів“); і сі і ті пераз бунтували ся проти цїсарів і королів, а всі вони разом пераз жерли ся з високими церковними достойниками.

Та бо й межи народом не всі в один бік тягнуть, бо не всіх інтереси однакові: міщани ремісники мають свої окремі інтереси, хлопи свої; а знов межи міщанами майстри мають свій інтерес, а ті, що в них роблять свій.

Може ся книжочка дістане ся в руки тих, що нічого не мають, що живуть з дня на день і жадних податків не дають: такі бідолахи готові подумати: „З нас нікто нічого не зідрє, бо ми нічого не маємо; нехай з панами боряються ся ті, з котрих це дерти, а нам бідним аби день перепхати.“

Комуністичний Маніфест.

II.

Пролетарі та комуністи.

Яке становище займають комуністи що до пролетарів взагалі.

Комуністи — це не є яка-небудь окрема партія, що стоїть проти інших робітничих партій.

Вони не мають ніяких інтересів інших від інтересів всего пролетаріату.

Вони не виставлять ніяких окремих принципів, відповідно до яких вони хотіли б сформувати пролетарський рух.

Комуністи відрізняють ся від решти пролетарських партій тільки тим, що, з одного боку, в боротьбі пролетарів різних націй вони знаходять спільні, незалежні від національних обставин, інтереси всего пролетаріату і пильнують цих інтересів, — з друго ж боку, вони відрізняють ся тим, що на різних ступнях розвитку боротьби пролетаріату в буржуазію вони завжди мають на оці інтереси цілого руху.

Таким робом, що до практики комуністи — це найрішуча, раз-у-раз поступаюча далі частина робітничих партій „всіх країн, що ж до теорії, то перед рештою пролетарської маси вони мають перевагу у тім, що розуміють умови, хід і загальні наслідки пролетарського руху.

Комуністи мають ту саму найближчу мету, що й інші пролетарські партії, а

саме обернене пролетаріату в класу, знищенню пануваня буржуазії, здобуте пролетаріатом політичної влади.

Теоретичні пункти комуністів ані трішки не спірають ся на ідеї і принципи знайдені або відкриті там чи иньшим світовим реформатором.

Вони виявляють з себе лиш вираз в загальних рисах дієвних відносин існуючої класової боротьби, лиш загальний вираз історичного руху, що відбуваєть ся на наших очах, змагане до знесеня дотеперішних відносин власности не є характерною прикметою комунізму.

Всі відносини власности підлягали постійним історичним змінам і відмінам.

Наприклад французка революція знесла фєвдальну власність на користь власности буржуазної.

Що вже означає комунізм, так се не знесенє власности взагалі, але знесенє власности буржуазної.

А сучасна буржуазна приватна власність це є останній і найповнійший вираз витворюваня продуктів, яке спіраєть ся на класові антагонізм, на визискування одних другими.

В цім розумінню комуністи можуть висловити свою теорію оттаким вразом: скасуванє приватної власности.

Нам, комуністам, закидають, що начебто ми хочемо знести здобуту особистою працею, власними руками зароблену власність, — власність, що є ґрунтом для всякої особистої свободи, діяльности та самостійности.

Запрацьована, здобута своїми руками,

заслужена власність! Чи ви говорите про дрібно-міщанську, дрібно селянську власність, що існувала перед буржуазною власністю? Ми не потребуємо її касувати, розвиток промислу сам знищить її щоденно.

Або може ви кажете про сучасну приватну власність буржуазії?

Таж хіба наємна праця, пролетарів дає їм власність? А ні трішечки! Вона утворює капітал, тоб то власність, що визискує наємну працю і що може розвивати ся лишень тоді, коли вона утворює нову наємну працю за для навого визиску її. В своїй теперішній формі власність тримает ся на антагонізмові між капіталом і наємною працею. Розгляньмо обидва боки цього антагонізму.

Бути капіталістом, це значить займатися в продукції не тільки особисте, але також і суспільне становище. Капітал є спільним громадським продуктом і може бути вжитий для діла лиш спільними заходами багатьох, ба навіть, всіх членів суспільства.

Значить капітал не є особистою силою, він є силою суспільною.

Отож, коли капітал поверта ся у спільну власність всіх членів суспільства, то це буде перетворенє особистої власности в громадську. Змінити ся лиш суспільний характер власности. Вона втратить свій класовий характер.

Звернім ся тепер до наємної праці: Переоціна ціна наємної праці — мінімум заробітної платні, себ-то, сума засобів

до жити, потрібних для того, щоб що придбає собі наємний робітник своєю працею, ледви вистарчає на удержанє і продовженє його житя. Ми зовсім не бажаємо касувати цього особистого присвоєваня продуктів праці, яке потрібне для безпосередного удержаня і продовженя житя, — присвоєваня, що не лишак ані трохи чистої користи. Ми тільки бажаємо знести жєбрацький характер цього присвоєваня, при якому робітник жєвє тільки для того, щоб збільшувати капітал, і жєвє тільки доти, доки це відповідає з інтересами пануючої класи.

В буржуазному суспільстві жєва праця — це лиш засіб побільшувати скупчену працю. В комуністичному суспільстві скупчена праця є лиш засобом для того, щоб розширити, збогатити житєвий процес робітника і сприяти йому.

Виходить, що в буржуазному суспільстві минуло панує нал сучасним, а в комуністичному сучасне над минулим. В буржуазному суспільстві капітал є самостійним і особистим, тоді коли працюючий індивідуум — не самостійний і не має індивідуальности.

І знесенє цих відносин буржуазії називає знесенем особистої свободи! Та вона має рацію: бо тут справді йде річ про знесенє особистої свободи і самостійности буржуазії.

Серед сучасних буржуазних продукційних відносин за संबоду вважають вільну торговлю, вільну куплю і продаж.

(Далі буде.)

илече кушця простерт дїрає від найбільшійшої.

Отже добре, подумає пасами і мухоморами, виглядає, яка вона?

Боротьба та є тро бачив, третю це ні, б несподівано, як пожевої боротьби то в и до громадської ради. мають верх, бо хрупкі їм дати такої закуски острійший рід (гатуно Віл уже звичайно не сів, ніж вибори. Третю вої боротьби то рє в революція? Проти несправедливості, ст Росії, де народ лопав в 1848. році була і в ція. Але робочий нардров, не много хіснувої свідомости. Та в нарід здобуде собі кр найтемніших сєлах коли нарід просвітї хата з краю“... Коли боротьба у докладно, як уважно дивимо ся двом воро собою ніколи, аж по бідна, але велика кл самперед пригляньмо що взоє має в своїх

Поділ Євро

Тепер, коли Італія лучилась до коалїції Німеччини і її сьїлї в газетах появил ся союзників, що до б устрою Європи і по острії і Німеччини проект був уложен рік тому. Великі де Англія, Росія, Фран Італія, мають битись доки не повалить Ні ня і Австрії. Ні Го ні Америка не буду кликані за посередни час мирових угод. розділять на держа гатунків. До гатунку дуть належати чоти

Організато

Семий рік мину зованя в Канаді У.О глянимо на наше чл ортає серце! Відчу людей, котрих мога просвітної та орган рїб дієсно вже були соціал-демократії. Е на партії і спитай й то він тобі втє, то „що бога нема“. Тр ливо з юнісів стаю тово, ради боротьби ще не з знаєм с буржуазію; „Нас Треба, щоб кожний дієсно соціалдемок ментами з політичні світ розвиваєть ся

Не будьмо слїп лу, проти котрої ми якою ми борьмось полігивера, підпер тетів, перед нами адвокатів, учитель працюють на утр трою. Перед нами Крупів, готові нас ливця землі.

А наша сила? членів! Наша наука